

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Tizenegyedik évfolyam.

2. füzet.

Február 1872.

Hazai erdészetünk képviseltetése a bécsi világkiállításon.

A Bécsben 1873-ban tartandó világkiállítás ügyében kinevezett országos bizottnánynak I. vagyis mező- és erdőgazdasági szakosztálya a földművelés körébe tartozó valamennyi termelési ágnek képviseltetése iránti javaslattételre albizottságokat küldött ki, hogy azoknak véleményeihez képest a kiállítás körül való további teendőket megállapíthassa.

A kiállítási bizottnány első szakosztályának működése kiterjed a mezőgazdasági terményekre általában, szőlőművelésre és borászatra, állattenyésztés- és gyapjutermelésre, a kertészetre és az erdészetre. Az itt megnevezett földművelési ágakra az albizottságok a szakosztálynak minden egyes szakra javaslataikat beterjesztvén, a szakosztály azokat már tárgyalta is.

Ezen egyébiránt igen érdekes munkálatokból lapunk hívatásához képest és helyszüke miatt is, csak az erdészetre vonatkozó következő javaslatot közölhetjük :

I. A fa- és erdőtermények kiállítása azok minden egyes ágában a szemlélőt meglepő gazdag mértékben legyen képviselve.

II. A kiállított tárgyak, kivéve azokat, melyek a magyar erdőgazdaság jelenlegi fejlődöttségének szemlélhetővé tétele

végett bocsáttatnak kiállításra, oly minőségűek és oly tömegben szerezhetőek legyenek, hogy a termelők és fogyasztók figyelmét a hazánkban levő erdőtőke kellő gyümölcsötzetésére egyaránt felhívják.

III. Az erdőtermények már alakjuknál fogva is kevésbé lehetővén figyelmet megragadók és tetszetősek, ezért különös gond fordítandó a kiállítandó egyes tárgyak kül-csinjára is, s arra, hogy mindazon erdészeti tárgyak, melyek a kiállítási palotába beférnek, abban állittassanak ki.

IV. Hogy a tervezett kiállítás a hazai erdőtermények értékesítésére meghozza azon eredményt, melyet attól indokoltan várhatunk, szükséges, hogy a kiállítandó tárgyaknak mind termelését, mind megszerezhetését illetőleg rendelkezésre álljanak azon adatok, melyek azoknak kereskedelmi szempontból való ismertetésére szolgálnak, s a mennyiben ezeket az általános katalogus nem tartalmazhatná, egy az erdészeti tárgyak leírását és ismertetését külön tartalmazó röpirat szerkesztessék.

V. A kiállítandó erdészeti tárgyak egészen véve aként bocsáttassanak kiállításra és ott aként állitassanak fel, hogy erdőbirtokosok és szakértők az erdészeti haladás azon állásáról, melyre a magyar erdőgazdaság eljutott, hű és meggyőző képet, illetőleg ismeretet szerezzenek.

VI. A kiállítás erdészeti osztályának sorába tartoznak mindazon tárgyak, melyeknek művelését, termelését és áruba bocsátását az erdészeti tudomány a maga körébe tartozónak ismeri.

Az erdészet körébe tartoznak tehát:

1. a mű-fa, vagyis a nyerstermények sorába tartozó mind azon fa, mely sem tüzi-, sem szénfa gyanánt nem használtatik; és pedig: épület-, szerszám- és gépfák mindennemű alakban; fűrésztonkók, gerendák; szelvényárúk, vagyis padlók,

deszkák, léczek, hangfák, boritékfák, a czipészek és könyvkötők számára szükséges falemezek, a szivar- és gyufa-ládákhoz szükséges vékony deszkák, szitakérges és skatulyadeszkák; gyufahuzalok vagy az ezek előállítására alkalmas hasábfák; zszindely és fedél-deszka; kerekesekek és kocsigyártók által az ezek által készített járművek előállítására használt és ugynevezett félgyártmány állapotában lévő fák; gazdasági faedények és eszközök; szőlőkarók; vasuti ászokfák; távirda-póznák; hajóépítészeti-fa, ide értve az árboczfát is; kádárfa, illetőleg a bor- és fűszerkereskedés számára szükséges tölgy-, fenyő- és bikk-dongák, hordófenekesek és abroncsok; kosár- vagy fonó-vessző.

2. Tüzifa.

3. Szénfa vagy faszén.

4. Erdei melléktermények: festő- és cserzőanyagok, gubacs, tölgy- és luczkéreg; háncs; szurok, terpentín, kátrány; hamuzsir, tőzeg; az erdei vadászat terményei: nyers és kikészített vadbőrök s esetleg a halászat köréből a halak.

5. Az erdei tenyésztés tárgyát képező fák magvai, ide értve a déli vidékeken honos gesztenye- és a törökmogyorófák magvait is.

6. Az erdők tenyésztésére és használására szükséges eszközök és készülékek.

7. Fa-szállítási, szenítési, tisztítási és kezelési építmények.

8. A magyarországi fatenyésztés ismertetésére szolgáló leejtett vagy élő állapotban és lehető legnagyobb méretekben kiállítandó fák; nevezetesen: tölgy, kőris, szilfa, jávorok, luczfenyő, jegenye- és vörösfenyő, bikk, gyertyán és törökmogyoró, valamint végül az erdőművelés körébe tartozó mindennemű csemeték.

9. Egyes kisebb vagy nagyobb erdőgazdaság adminisztratív kezelését s műszaki szervezését ismertető leírások és térképek; avagy az erdőgazdaság egyik vagy másik ágának adminisztratív kezelésére vagy műszaki szervezésére vonatkozó leírások és térképek.

10. Végül az erdészeti irodalom.

VII. Hogy az összes erdőterményeknek a kiállítás helyiségében való felállítása egy rendszeres egészet képezzen, szükséges, hogy az összes erdészeti tárgyak egy az erdészeti kiállítás műszaki rendezésében tapasztalattal, s e mellett szakismerettel is bíró egyénre bizassék, s hogy ehez képest mind az állam, mind a magánosok részéről kiállítandó tárgyakat egy és ugyanazon személy állítsa fel. Ennek foganatosítására legalkalmasabbnak ismerhető a m. kir. pénzügyminister ur által a kincstári erdőtermények felállítására megnyert szakférfi Wessely József, ki Bécsben lakik s ki a magánosok részéről beküldendő tárgyak felállítását is elvállalja. E czélból tehát szükséges, hogy a t. szakosztályi elnök ur a végrehajtó bizottság útján kieszközlje, miszerint a földművelési minister ur az országos bizottmány tagjául már kinevezett Wessely Józsefet a Magyarországról kiállítandó összes erdészeti tárgyak felállításának eszközlésével bizza meg, felszólítván még őt, hogy ezen ügynek végrehajtására van-e segédekre szüksége, hányra és azoknak esetleg minő díjazást ajánlana? A díjazást illetőleg azonban megjegyzendő, hogy az a világkiállítási alapot kevéssel fogja terhelni, mert Wessely bécsi működéseért díjazást nem fogad el, s hallomás szerint máris van díjtalanul működni óhajtó két segéde s így még legfőlebb egy díjazott segédre lehetne szüksége.

VIII. Miután az egyes kiállítók nem önállóan vesznek részt a kiállításban, hanem Magyarország mint állam az egyes kiállítók által adott tárgyakat egyetemesen állítja ki, ezért

szükségesnek ismerjük, hogy az összes hazai erdőbirtokosok és illetőleg az erdészeti szakközönség akkor, midőn azoknak a kiállítás erdészeti ügyei iránt minden irányban kellő tájékozás lesz adható, egy általános gyűlést tartsanak s ebben a mennyire lehet, a kinek-kinek részéről kiállítandó tárgyak iránt megállapodjanak, hogy így mindenki csupán oly tárgyak kiállítására fordítson gondot, melyeket az országos érdek szemmeltartása mellett saját szempontjából véve is leginkább állíthat ki. Ezen gyűlés összehívását legcélszerűbben az országos Erdészeti-egyesület eszközölhetné, mi végre nevezett egylet a szakosztály részéről felszólítandó volna.

Budán, január-hó 30-án 1872.

*Keglevich Béla. Divald Adolf.
Wagner Károly. Bedő Albert.*

Az ó-budai és visegrádi korona-uradalmak erdeiről.

(Folytatás és vége.)

A használat módja és az újraerdősítés.

A használat módja és az ahoz kötött újraerdősítés az okszerű gazdaság követelményeinek nem felelt meg.

A szálerdőt ugyanis vető és tarvágatok útján használván, első vágás alkalmával az illető térről a fák felét vágták le; azután vártak 5—6 évig, s ezek elteltével a hátralévő fákat is letarolták.

Ez eljárás mellett, ha a vetővágást közvetlen megelőzőleg, vagy utána az első-második évben volt makktermés, az újraerdősülés is sikerült. Ez azonban csak ritkán történt; ellenben a meggyérített erdő talaja a legtöbb esetben begyepesedett, s